

17 Μαρτίου 2015

Όχι κουβέντες με κακούς

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κάποτε ένας λύκος προσπαθούσε να σβήσει τη δίψα του αλλά και την πείνα του πίνοντας άφθονο νερό στο γάργαρο ποταμάκι. Τα μάτια του άστραψαν λαίμαργα όταν αρκετά μακριά του, στο ίδιο ποταμάκι, έπινε νερό ένα κατάσπρο μικρό αρνάκι.

– Σίγουρα έχει ξεφύγει από τη μάνα του, σκέφτηκε ο λύκος και άρχισε να σχεδιάζει τον τρόπο που θα ξεκοκάλιζε τον τρυφερό μεζέ του.

– Δεν πρέπει να μου ξεφύγει, πρέπει να το ξαφνιάσω και να πιάσω κουβέντα μαζί του.

Και μονολογώντας τέτοια, του έτρεχαν τα σάλια και γρήγορα το αποφάσισε!

– Ε, εσύ κει κάτω, δεν προσέχεις καθόλου! Πίνεις νερό τόσο λαίμαργα και μου θολώνεις το δικό μου νερό. Όλο το ποτάμι βρόμισες!

Το αρνάκι μας τρομαγμένο του απάντησε πως δεν είναι δυνατόν να του θολώνει το

νερό, γιατί πίνει με την άκρη των χειλιών του.

– Άλλωστε βρίσκομαι πολύ παρακάτω από σένα, πρόσθεσε.

– Μην κάνεις το μισοκακόμοιρο, φώναξε αγριεμένος ο λύκος και πλησίασε στο αρνάκι μας περισσότερο, ενώ μέσα του γελούσε πονηρά, αφού κατάφερε να του πιάσει κουβέντα.

– Σε ξέρω εξάλλου κι από άλλοτε. Εσύ ήσουν που έβρισες τον πατέρα μου πέρσι, ξαναείπε ο λύκος κάνοντας τάχα τον θυμωμένο, ενώ τα βήματά του όλο και πλησίαζαν το αρνί μας.

– Λάθος κάνεις κύριε λύκε, είπε με φωνή τρεμουλιαστή το αρνάκι, εγώ, πρώτα απ’ όλα, πέρσι δεν είχα ακόμα γεννηθεί.

– Ξέρεις κι απαντάς, αλλά αυτό δε μ’ εμποδίζει να σε φάω, φώναξε πιο αγριεμένος ο λύκος.

Και χωρίς άλλη συζήτηση όρμησε στο κακόμοιρο το αρνάκι και το έκανε μια χαψιά.

Τι της ήθελε τις κουβέντες με το λύκο; **Μπορεί κανείς να γλιτώσει από τον κακό και τον άδικο; Πάντα αυτοί θα βρίσκουν μια δικαιολογία για να κάνουν το κακό.**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν’ ακούσεις τον μύθο

%Mythos_lykos_arni_%